

ÖZER KABAŞ'IN RESİM VE BASKILARI

Prof. ALİ TEOMAN GERMANER
İDGSA Öğretim Üyesi

4 Mayıs - 29 Mayıs 1982 Maçka Sanat Galerisinde sergisi var Özer Kabaş'ın. Son bir kaç yılki çalışmaları oluşturuyor bu serginin içeriğini. Yağlıboya resim ağırlıklı — arada baskılar da var — yaklaşık 35 parça, sergilemek için seçtikleri. Deniz ve getirdiklerine adanmış bir dizi.

Taşçı taşı yontar, yıllarla yontar, giderek, bakarsınız taş da taşçıyı biçimlendirmektedir. Zaman içinde, tümlenmiş, özdeşleşmişlerdir. İçinde, yakınında değilseniz olayın, sezemeyebilirsiniz yapımcının, tasasını, kıvancını içinde. Kolay değildir, ne denli bilge olursanız olun, ilk bakışta okuyabilmek yapımcıyı, Oysa bir bütündür yapıyla yapımcı, ikisi birlikte algılanır. Bu nedenle yeğledim, yapımcıdan söz açmayı. Çünkü bakmak görmeye yetmez kimi kez.

Bir yanıyla, özü, yaptığıyla var olma çabasıdır bizim uğraşımız. Yapıtlarını kendiniz göreceksiniz, yapımcıyı anlatmak gereğini duydum bu nedenle.

1934 yılı Mersin doğumlu Özer Kabaş, 1959 yılı Robert Kolej'de liseyi bitirmiş, 1957'de aynı okulun Y. Makine Mühendisliği Bl.'den mezun. Aynı yıl Yale Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesine girmiş. İşte alanını buldu, Hayır. Çocuklu-

ÖZER KABAŞ — -Ahırkapı- 1981, tuval üzerine yağlıboya, 35x25 cm.

ğundan beri özlediğine kavuştu demek daha doğru olur. 1962'de Resim Fakültesini bitirerek başlıyor Kabaş sanatsal serüvenine. Böylesine iki başlı bir gelişim çizgisi var onun. Onun bu iki ayrı gibi görünen daldan gelmişliği, sanırım ondaki sentezci yanını pekiştiren özelliği oluşturur.

İlk gençlik yılları gerek yer yüzünde, çeşitli kesimlerinde, gerek A.B.D.'de sanat akımlarının fırtınalar gibi ortaya çıktığı, modalaştığı evreye rastlar. Üstelik Kabaş içine dönük bir kişilik de değildir. Buna karşın, yüreğinden gelmeye eli varmamış Kabaş'ın o yıllarda bile.

Gördüm kimi eski resimlerini, alttan alta okunuyor bu günkü sanatçı. Bir sapma, bir özenti yer almıyor uğraşsal gelişiminde.

1962'de yurda dönmüş, Y. Sb. lik hizmetinden sonra onu Robert Kolej eğitim kadrosu içinde görüyoruz. Eğitimciliği böyle başlar, kendi eski okulunda.

1971 yılındaysa İ.D.G.S.A.'de henüz iki yaşında öncü bir kuruluş olan Temel Sanat Eğitimi Kürsüsü öğretim üyeleri arasında yer aldı. Aynı hızla sürdürmektedir bu görevi. Aynı kesimdeyiz. Yıllardır ağırbaşlı kişiliğiyle titiz, insancıl, hoşgörülü gevşekliğe de göz yummayan olgun bir eğitimci olduğunu söyleyebilirim.

Ne yapar Kabaş? Yaşar önce, yaptığıyla yaşar ve yaptığıyla yaşar. Her iş onun için aynı ölçüde ciddidir. Teknisyendir yerine göre, gerektiğinde mimar. Gönlü çekmişse tahta yontar. Yetenekli bir fotoğraf amatörüdür. Bir başına çektiği iki tane belgesel filmi vardır. Marmara adası taş ocaklarında ahbablıklar edinmiştir bu yüzden. Kuyumculuk da yapar kimi kez.»

70'li yılların başında «Urart Atelyesinin» kuruluşuna katkısını, iğneden sürmeye nasıl tasarlayıp kotardığını, ustaca takı modelleri hazırlayıp gerçekleştirdiğini anımsıyorum.

Ama tüm bunlardan baskın, vaz geçemediği güzel hastalığı, re-

sim vardır yaşamında. Anlatımcı, gözlemci, tasasını, sevincini kimi kez taşlamasını yansıtan bir resim.

İlk bakışta çok yalın görünmesine karşın, kolay ele vermez kendini onun resimleri. Bu alanda ne diyeceğini ölçer biçer. Bir görsel dildir, resim onun açısından. Neyi nasıl diyeceğiye, bir başka serüven, kılı kırka yarar, seyircisine ve kendisine olan saygısından. İsrarla, inatla arar, bıkmaz, usanmaz ve yetinmez.

Fırcasına kolay gelene razı değildir. Sürüşdeki tazeliği de ister ayrıca.

Sözünün tutarlı söyleyişinin de ustaca olmasını boyun borcu sayar kısacası.

Onda öz ve biçim dengeli sağlıklı bir tümleçtir. Biri öbürünün hakkını yememelidir. Yalınkat sığı bir gerçek yavan gelir ona. Ustalıktan anladığı, kendine özgü olanın ustalığıdır. Kendine özgü olanın mükemmeliğini arar.

Bu yüzden Kabaş'ın resimlerinde ya da baskılarında her bakışımızda daha derinlere giden, birden çok boyutları olan okumalara olanak buluruz.

Ne moda ne de anonim yorumu ve yaklaşımlar ilgilendirmez onu. O kendisidir ve kendisi olarak konuşur. Özüyle, sözüyle, eylediği ve işlediğiyle bir bütündür Kabaş ve tüm bunlarla vardır.

Sergisi onun bir parçasıdır ama tamamı değil.

ÖZER KABAŞ — -Kayık- 1981, Tuval üzerine yağlıboya, 100x80 cm.